

Juz droge znasz – Grażyna Łobaszewska

Szedł bosy drogą dokąd
Kto to wie
Buty za ciasne rozleciały się
I myślał sobie
Jak to w życiu jest
Bojąc się bojąc się
To co nas czyni ludźmi
To nie strój
Chcę móc powiedzieć tylko
Jesteś mój
Niczego więcej nie chcę dziś
Na własność mieć
Tylko te słowa
Że kochasz właśnie mnie
Cisza tak pełna ciepła
Aż po brzeg
A myśli czyste
Białe Jak ten śnieg
W takim ubraniu miły
Już od dawna czekam cię
To co nas czyni ludźmi
To nie strój
Chcę móc powiedzieć tylko
Jesteś mój
Niczego więcej nie chcę dziś
Na własność mieć
Tylko te słowa
Że kochasz właśnie mnie
To co nas czyni ludźmi
To nie strój
Chcę móc powiedzieć tylko
Jesteś mój
Niczego więcej nie chcę dziś
Na własność mieć
Tylko te słowa
Że kochasz właśnie mnie

Łatane serce i niemodny płaszcz
Tak ci w nim ładnie bo czystą duszę masz
A twoje oczy mówią
Że już cel swej drogi znasz
To co nas czyni ludźmi
To nie strój
Chcę móc powiedzieć tylko
Jesteś mój
Niczego więcej nie chcę dziś
Na własność mieć
Tylko te słowa
Że kochasz właśnie mnie
To co nas czyni ludźmi
To nie strój
Chcę móc powiedzieć tylko
Jesteś mój
Niczego więcej nie chcę dziś
Na własność mieć
Tylko te słowa
Że kochasz właśnie mnie
Teraz idzie drogą
Nogi go niosą
Cieszy się

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych